

ו�킷ה פְּצִיוֹה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל - רוח מקדש מצוה עליהם ומאירה עליהם לעשות מעשה ברצון שלם. וoftah קח לך - כמו שפראשנו, (שתחום) וoftah הקרב אלך. ואלה כלם כאן במעשה אלך. ואלה המשך. שהפל נעשה בסוד של המשכן. זה.

פתח רבי שמואל אמר, (תהלים כב) וoftah ה' אל פרתק אילותי לעזרתי חושה. וoftah ה' - הפל אחד. אל פרתק - להתרחק מא奉ו לחיות עליה האור העליון מלמטה. שחרי באשר מתעלה האור העליון מלמטה, אוני בהשך כל האור ולא נמצא כלל ביעולים. ועל זה נחרב בית המקדש בימי ירמיהו. ואך על גב שנבנה לבסוף, לא חור האור למקומו כמו שאיריך. ועל סוד זה שם הנביא ההוא שהתנבה על כן - ירמיהו. העלים של האור העליון, שעלה למלחה למעלתה ולא חור להאריך לבסוף כמו שאיריך. ירמיהו - התעללה ולא חור למקומו, ונחרב בית המקדש ונחשכו המאורות.

אבל ישעיהו, השם גורם להישעה, ולהחזיר האור העליון למקוםו (ישעיהו לאנדרה היה נהיר עלה ולמעבר פרונא) ולמנני כי ולעתות שעה ולבנות בית המקדש, וכל הטבות וכל האורות יחוירו בבראשית. ועל זה שמותם של שני הנביאים האלה עומדים זה לעומת זה, בסbat השם שגורם, ואירוע החומות זו בזוז גורמות מעשה, הן לטוב והן לרע. ועל סוד זה צירוף החומות של השמות הקדושים, וכן החומות בעצמן גורמות להראות סודות עליונים בדגמת שם הקדוש, שהחותיות בעצמן גורמות טוותות סוד קידושים מהם. סוד הראשון - י"ד, נקודה

עביקתא. וoftah תצוה את בני ישראל: רוח קדשא בקדא עלייהו, ana'hir עלייהו, למעד עובדא ברעותא שלים. וoftah קח לך: כמה דאוקימנא. (רכתי) וoftah הקרב אליך, ותני בליך, הכא בעובדא דמשכنا. אבל אתעיב ברא דא.

פתח רבי שמואל אמר (תהלים כב) וoftah יי' אל תרתק אילותי לעזרתי חושה. וoftah יי' כל פלא מד. אל תרתק: לאסתלקא מינן, למחיי סליק נהירא עלאה מפתאה. דהא כד אסתלק נהירא עלאה מפתאה, כדיין אתחשך כל נהירא, ולא אשתקה כלל בעלמא.

על דא אתחרב בי מקדשא ביוםוי דירמיהו. ואך על גב דאתבניא לבר, לא אהדר נהירא לאטריה פדקא יאות. ועל רזא דא, שמא דכהיא נביאה דאתבניא על דא, ירמיהו. אסתלקותא דנהירא עלאה, דאסטלק לעילא לעילא, ולא אהדר לאנברא לבר פדקא יאות. ירמיהו: אסתלק ולא אהדר לאטריה, ואתחרב בי מקדשא ואתחשכו נהירין.

אבל ישעיהו, שמא גרים לפורקנא, ולאהדר נHIRA עלאה לאטריה, (ישעיהו לאנדרה היה נהיר עלה ולמעבר פרונא) ולמנני כי מקדשא, וכל טבין וכל נהירין, ידרון בדקדרmitta. ועל דא, שמא דתרין נביאין אלין, קיימין דא לקבל דא, בגין דשמא גרים, וארופא דאתוון דא ברא, גרמיין עובדא, הэн לטב והן לביש. ועל רזא דא, צרופא דאתוון דשמא קידישין לאתחזהה בהג'. לאתחזהה בהג'.

רזא קדמאתה, י"ד, נקודה קדמאתה (דף ק"פ ע"א)